அயல் மொழிச்சிறுகதை: நெய்ப்பாயசம்

Written by - மூலம் : கமலாதாஸ். | மலையாளம் வழிஆங்கிலம் : மெர்லின்ஜார்ஜ். தமிழில் : இர.மணிமேகலை -

Monday, 28 March 2016 19:57 - Last Updated Monday, 28 March 2016 20:04

நவீன முறையில் ஈமச்சடங்குகளை முடித்துவிட்டு அலுவலக நண்பர்களுக்கு நன்றி கூறியபின் இரவு நேரத்தில் வீடு திரும்பிய அவனை நாம் ‘அச்சா’வென்று அழைக்கலாம்.என்ன காரணமெனில் நகரத்திலுள்ள மூன்று குழந்தைகளுக்குத்தான் அவனது மதிப்புத்தெரியும். அந்தக்குழந்தைகள் அவனை ‘அச்சா’வென்று அழைப்பார்கள். பஸ்ஸில் அறிமுகமாகாத புதியவர்கள் மத்தியில் அமர்ந்துகொண்டு அவன் அந்த நாளின் ஒவ்வொரு கணத்தினூடாகவும் பயணித்தான். அந்நாளின் ஒவ்வொரு நிகழ்வையும் நினைத்துப்பார்த்தான்.காலை நேரத்தில் எழுந்ததிலிருந்தே அவளது குரல் ஒலித்துக்கொண்டே இருந்தது. “உன்னி அப்படியே படுக்கையில் உருண்டுகிட்டே இருக்க முடியுமா? இன்னிக்கு திங்கட்கிழமை இல்ல?” அவள் அவளது மூத்த மகனை எழுப்ப முயன்றாள். அழுக்குப்படிந்து கசங்கிய வெள்ளைச்சேலையைக் கட்டிக்கொண்டு சமையலறையில் வேலையைத்தொடங்கினாள். ஒரு பெரிய கப்பில் அவனுக்குக் காபி கொண்டுவந்தாள். அதன் பின்... என்னவெல்லாம் நடந்தது.மறக்கவே முடியாத சொற்களை ஏதாவது அவள் பேசினாளா?.எவ்வளவுதான் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தாலும் அதன் பின் அவள் சொன்னதாக எதுவும் நினைவில்லை.அந்த வார்த்தைகள் தான் எண்ணத்தில் அலைமோதுகின்றன. “உன்னி அப்படியே படுக்கையில் உருண்டுகிட்டே இருக்க முடியுமா? இன்னிக்கு திங்கட்கிழமை இல்ல?” அவன் அந்த வாக்கியத்தை ஒரு மந்திரத்தைப்போல உச்சரித்தான். அந்த வார்த்தைகளை மறந்துவிட்டால் அவனது இழப்பு திடீரென விஸ்வரூபம் எடுத்து தாங்க முடியாததாகிவிடும். அலுவலகம் கிளம்பும்போது குழந்தைகளும் அவனுடன் வந்தார்கள். குழந்தைகளுக்குப் பள்ளியில் சாப்பிட உணவு தயாரித்துக் கொடுத்திருந்தாள் அவள். அவளது வலதுகரத்தில் குங்குமப்பூத் துகள்கள் எஞ்சியிருந்தன. அதன்பின் அலுவலகத்தில் ஒருமுறைகூட அவளை நினைக்கவில்லை. ஓரிருவருடங்கள் காதலித்ததன் விளைவாக அவர்களது திருமணம் நடந்தது. குடும்பத்தினர் சம்மதிக்கவில்லை. அதற்காக இவர்கள் வருந்தவில்லை. பணத்தேவை, குழந்தைகளின் உடல் நலக்குறைவு போன்ற சிக்கல்கள் உடலளவில் அவர்களைப் படிப்படியாக பலவீனர்களாக்கியது. சிரத்தையாக ஆடை அணிவதுகூட அரிதாகிப் போனது அவளுக்கு.மறுபுறம், அனிச்சையாக உரத்துச்சிரிப்பதைக்கூட அவன் விட்டிருந்தான். இருப்பினும் இந்தச்சூழல் அவர்களைப் பெரிதாக பாதிக்கவில்லை. அவர்களிருவரும் ஒருவரையொருவர் காதலிக்கவே செய்தனர்.அவர்களுடைய மூன்று குழந்தைகளும் அவர்களை மிகவும்

1 / 4

அயல் மொழிச்சிறுகதை: நெய்ப்பாயசம்

Written by - மூலம் : கமலாதாஸ். | மலையாளம் வழிஆங்கிலம் : மெர்லின்ஜார்ஜ். தமிழில் : இர.மணிமேகலை - Monday, 28 March 2016 19:57 - Last Updated Monday, 28 March 2016 20:04

நேசித்தனர்.மூத்த மகன் உன்னிக்கு 10 வயது, இரண்டாவது மகன் பாலனுக்கு 7வயது, மூன்றாவது மகன் ராஜனுக்கு 5 வயது.அக்குழந்தைகளின் முகத்தில் எப்போதும் சளியுடன் அழுக்கும் படிந்திருக்கும். அவர்கள் அழகானவர்களாகவோ சொல்லிக்கொள்ளும்படியாக புத்திசாலிகளாகவோ இல்லை.ஆனால் பெற்றோர் இருவரும் “உன்னி நல்ல எஞ்சினியரா வருவான்.அவன் எப்பவும் எதையாவது செய்துகிட்டே இருக்கான். பாலன டாக்டருக்குப் படிக்க வைக்கணும். அவனோட முன் நெற்றியப்பாருங்க, பெரிய முன் நெற்றி புத்திசாலித்தனத்தின் அடையாளம்.ராஜன் இருட்டுல நடக்க பயப்பட மாட்டான். அவன் தைரியசாலி. ராணுவத்துல இருக்கறமாதிரித்தான்” என்று மெச்சிக்கொள்வார்கள்.அந்த நகரத்தில் நடுத்தரவர்க்கத்து மக்கள் வசிக்கும் சிறிய தெருவில் அவர்கள் குடியிருந்தார்கள். முதல் மாடியில் மூன்று அறைகளுடன்கூடிய வீடு அவர்களுடையது. அறையின் முன்புறம் நடைபாதை அமைந்திருக்கும். அதில் இரண்டுபேர் அருகருகே நிற்கலாம். அங்கேதான் தொட்டியில் ரோஜா பூச்செடி இருந்தது. அதற்கு அம்மா தினமும் தண்ணி ஊற்றுவாள். ஆனால் அந்தச்செடி இன்னமும் பூப் பூக்கவேயில்லை. சமையலறை சுவரில் உள்ள கொக்கிகளில் செப்புப் பாத்திரங்களும் கரண்டிகளும் தொங்கிக்கொண்டிருந்தன. அடுப்புக்கு அருகில் அம்மா வழக்கமாக உட்காரும் சிறிய தேய்ந்துபோன முக்காலி இருக்கும். அப்பா அலுவலகத்திலிருந்து திரும்பும்போது அவள் அங்கே அமர்ந்து சப்பாத்தி சுட்டுக் கொண்டிருப்பாள். பஸ் நின்றது. இறங்கியவுடன் அவன் முட்டி லேசாக வலித்தது. அவனுக்கு முடியாமல் போனால் குழந்தைகளை யார் பார்த்துக்குவாங்க? அவன் உடனடியாக உடைந்துபோய் அழ ஆரம்பித்தான். தனது அழுக்குக் கைக்குட்டையால் முகத்தைத்துடைத்துவிட்டு வீட்டுக்கு வேகமாக நடக்க ஆரம்பித்தான். “குழந்தைங்க தூங்கியிருப்பாங்களா? அவங்க ஏதாவது சாப்பிட்டிருப்பாங்களா இல்ல அழுதழுது களைத்துப்போய் தூங்கியிருப்பாங்களா? அவங்களுக்கு அழுகை வராமலிருக்கக்கூட முன் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. மூத்த மகன் அவள டேக்ஸிக்கு எடுத்துட்டு வந்தபோது அழாம வெறிச்சுப்பார்த்தான். சின்னவன் மட்டும்தான் அழுதான்.அதுவும் டேக்ஸியில ஏறணும்னு பிடிவாதம் பிடிச்சுத்தான்.குழந்தைகள் நிச்சயமாக இறப்பின் விளைவுகளைத் தெரிஞ்சிருக்க மாட்டாங்க. அவன்கூட அதை உணர்ந்திருந்தானா? இல்லை. வீட்டில் இருந்த அவள் ஒரு மாலைப்பொழுதில் ஒருவரிடமும் சொல்லாமல் விளக்குமாறுக்கு அருகில் வீழ்ந்து இறந்துபோவாளென்று நினைத்தாவது பார்த்திருந்தானா. அலுவலகத்திலிருந்து திரும்பியவுடன் சன்னல் வழியாக சமையலறையைப் பார்த்தான்.அவளை அங்கே பார்க்க முடியவில்லை.

முற்றத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த குழந்தைகளின் சத்தம் பெரிதாகக் கேட்டது. உன்னி ‘நல்லா அடிச்ச’ என்று பாராட்டிக்கொண்டிருந்தான். அவன் சாவியை எடுத்து முன் கதவைத்திறந்தான். அந்த இடத்தில்தான் தரையில் ஒரு பக்கம் சாய்ந்த நிலையில் லேசாக வாயைத்திறந்தபடி அவள் படுத்திருந்தாள். அவனாகவே முணுமுணுத்துக்கொண்டான், ‘ அவள் அந்தப்பக்கமாகத் திரும்பினபோதுதான் கீழே விழுந்திருக்கணும்’. மருத்துவமனையில் டாக்டர், ‘ஹார்ட் அட்டாக், இறந்துபோய் அரைமணிநேரம் ஆச்சு’ என்று உறுதி செய்திருந்தார்.

அவன் திடீரென உணர்ச்சிவயப்பட்டான்! பைத்தியகாரத்தனமாக அவள் மீது கோபப்பட்டான், ‘எந்த முன்னெச்சரிக்கையும் இல்லாம அவளோட பொறுப்புகளை யெல்லாம் என்மேல திணிச்சிட்டு வாழ்க்கையை விட்டுட்டுப்போய்ட்டா’ என்று கோபித்தான். “இப்ப குழந்தைகளுக்கு யாரு குளிச்சுவிடுவா? அவங்களுக்கு யாரு ருசியா சமைத்துக்கொடுப்பா? அவங்களுக்கு உடம்பு சரியில்லாமப்போனா யார்

2 / 4

பார ்த ்துப ்பா?" 'என ் மனவைி இறந ்துட ்டா' என ்று முணுமுணுத ்தான ். "என ்மனவைி இதயத ்தாக ்குதலினால ் எதிர ் பாராமல ் இன ்று இறந ்துவிட ்டதால ் எனக ்கு இரண ்டு நாட ்கள ் விடுப ்பு தவேை' அந ்த விடுப ்பு விண ்ணப ்பம ் எப ்படியிருந ்தது.என ் மனவைிக ்கு உடம ்பு சரியில ்லை என ்றுகூட இல ்லை.என ் மனவைி இறந ்துவிட ்டாளனெ ்று. மலேதிகாரி என ்னை அவரது அறகைக ்கு அழதை ்து, "நான ் ரொம ்ப வருத ்தம ் தரெிவிச ்சுக ்கறனே ்' என ்றார ். "அவருடயை சோகம ்...அவருக ்கு அவளபை ்பற ்றி ஒன ்றுமே தரெியாது. அவளுடயை அலபைாயும ் க□ந ்தலயைோ; சோர ்ந ்துபோன புன ்னகயை யயைோ; வகேமும ் மதெுவுமான அவளுடயை நடயையைோ! எதுவுமே தரெியாது.

இவயைெல ்லாம ் அவனுக ்கு மட ்டுமே இழப ்பு.

கதவு திறந ்தவுடன ் இளயைவன ் ஓடிவந ்தான ், 'அம ்மா இன ்னும ் வரலை' "அவங ்க நடந ்த எல ்லாத ்தயைும ் இவ ்வளவு சீ ்க ்கிரமாகவா மறந ்துட ்டாங ்க?டகே ்சியில எடுத ்துட ்டுபோன உடல ் அதுவாகவே திரும ்பிக ்கும ்னு நினசை ்சாங ்களா?" அவனுடயை மகனின ் உள ்ளங ்கயைதை ் தனதுகரத ்தில ் தாங ்கிக ்கொண ்டே சமயைலறயைை நோக ்கி நடந ்தான ். "உன ்னி" என ்றழதை ்தான ். 'என ்ன அச ்சா' உன ்னி படுக ்கயைிலிருந ்து எழுந ்து வந ்து, 'பாலன ் த□ங ்கிட ்டான ்' என ்றான ். 'ம ்ம ்... நீ ங ்கலெ ்லாம ் ஏதாவது சாப ்பிட ்டீ ங ்களா?' 'இல ்ல' மகன ் பதிலளித ்தான ். சமயைலறயைில ் வகை ்கப ்பட ்டிருந ்த பாத ்திரங ்களின ் ம□டிகளை அவன ் திறந ்து பார ்த ்தான ். அவள ் சமயைல ் சயெ ்து வதை ்திருந ்தாள ். சப ்பாத ்திகள ், சாதம ், உருளகை ்கிழங ்குவறுவல ், சனேகை ்கிழங ்கு வறுவல ், தயிர ் எனவும ் குழந ்தகைளுக ்கு எப ்போதாவது சயெ ்யும ் நயெ ்ப ்பாயஸமும ் கண ்ணாடிப ்பாத ்திரத ்தில ் வகை ்கப ்பட ்டிருந ்தது. மரணத ்தின ் நிழல ் படிந ்திருந ்த உணவுகள ். அவற ்றசை ் சாப ்பிடக ்க□டாது.

'இதலெ ்லாம ் ஆறிப ்போயிடுச ்சு. நான ் கொஞ ்சம ் உப ்மா சயெ ்யறனே ்' என ்றான ் அவன ். 'அச ்சா' உன ்னி அழதை ்தான ், 'ம ்ம ்..' 'அம ்மா எப ்ப வருவாங ்க? அவங ்களுக ்கு இன ்னும ் சரியாகலயைா?'. உண ்மை இன ்னும ் ஒருநாள ் பொறுத ்திருக ்கட ்டும ்' என ்று நினதை ்தான ். இன ்று இரவு குழந ்தகைளசை ் சோகத ்தில ் ஆழ ்த ்துவதால ் எதுவும ் நடக ்கப ்போவதில ்லை, ஆகவே அவன ், 'அம ்மா வருவாங ்க' என ்றான ். தட ்டுக ்களை ் கழுவி தரயைில ் கவிழ ்த ்து வதை ்தான ்.இரண ்டு தட ்டுக ்கள ். 'பாலன எழுப ்ப வணே ்டாம ். அவன ் த□ங ்கட ்டும ்' என ்றான ். 'அச ்சா நயெ ்ப ்பாயஸம ்' என ்றான ் ராஜன ். அவனுடயை விரல ் அந ்தப ்பாத ்திரத ்தசை ் சுட ்டிக ்காட ்டியது. அவன ் அவனுடயை மனவைி பயன ்படுத ்தும ் சிறிய முக ்காலியில ் அமர ்ந ்தான ். "உன ்னி அவனுக ்கு சாப ்பிடப ் போட ்டுத ்தருகிறாயா, அப ்பாவுக ்கு ரொம ்ப தலவைலிக ்குது" . அவங ்க சாப ்பிடட ்டும ். அவள ் தயாரித ்த உணவை அவங ்க இனி எப ்பவும ் சாப ்பிடப ்போறது இல ்ல. அவன ் பார ்த ்துக ்கொண ்டே நீ ண ்ட நரேம ் அமர ்ந ்திருந ்தான ். சில நிமிடங ்கள ் கழித ்து, 'உன ்னி, உனக ்குச ் சாதம ் வணேுமா?" 'இல ்ல பாயஸம ் போதும ். ரொம ்ப ருசியாயிருக ்கு" ஒரு சிரிப ்புடன ் ராஜன ் சொன ்னான ், "அம ்மா ரொம ்ப ருசியா நயெ ்ப ்பாயஸம ் சஞெ ்சிருக ்காங ்க". குழந ்தகைளிடம ் கண ்ணீ ரை மறபை ்பதற ்காக அவன ் உடனடியாக எழுந ்து குளியலறகை ்கு ஓடினான ்.

ப□லோக வாசிகள ்
வானளாவி நிற ்கும ் கட ்டிடக ்க□ரகைள ்
பிரபஞ ்சவளெிக ்குச ் சயெ ்தியனுப ்புகின ்றன
தார ்ச ்சாலகைளில ் பாய ்ந ்துசலெ ்லும ் மகிழ ்வுந ்துகளில ்

அயல் மொழிச்சிறுகதை: நெய்ப்பாயசம்

Written by - மூலம் : கமலாதாஸ். | மலையாளம் வழிஆங்கிலம் : மெர்லின்ஜார்ஜ். தமிழில் : இர.மணிமேகலை - Monday, 28 March 2016 19:57 - Last Updated Monday, 28 March 2016 20:04

உறுமும் புலிகள் பயணிக்கின்றனவாம்
பலதரப்பட்ட மலைப்பாம்புகள் அவற்றைச்சாகசத்துடன்
ஓட்டுகின்றன என்பதும் குறிப்பு
கவனிக்க...

பயணத்தின்போது சில இடங்களில்
நாசுக்கும் அழகும் மிளிரும் மான்தென்படும்
பாம்பு அதனிடம்
கண்சிமிட்டிக் கரம் குலுக்கி நகரும்.. ஒதுக்கப்பட்ட தவளைகளைக்கண்டால் பாம்புக்குக் கொண்டாட்டம்

வயிற்றை நிரப்பிக்கொள்ளும்
விழுங்கும் சிங்க ராஜாக்களைக்கண்டால் கீழ்நோக்கிய பார்வையுடன் பாதம் பணியும்
அதன் பாசாங்கில் ஏமாந்த சிங்கம் மந்தகாசம் புரியும் வெள்ளந்தி முயல்களைக்கண்டால்
மலையனுக்கு அறவே பிடிக்காது
விஷம் உமிழும்
கழுத்தை நெறிக்க மலையத்துவசன் மகள் இல்லாத்தால் விஷத்தில் மாளும் முயலின் குருதியும் பாம்பைப்பெருகச்செய்யும்
ஏகபோக ராஜாக்களும் அசுரப்புலிகளும் உள்ளவரை அரவுகளின் பயணம் இனிதே தொடரும்
மீண்டும் ஒரு முறை
புசித்துவிடலாம் அறிவுக்கனியை கிடைத்துவிடலாம் ஒருவேளை
மேடுபள்ளங்களற்ற உலகமும்
சாத்தான்களற்ற ஓவியமும்.

smekala10@gmail.com

4 / 4